

[Stavad]

hvervsdrivende – selv kan vælge at benytte sig af. Det, at man har denne ordning, betyder, at man under alle forhold kan undgå, at man et år kommer op på at betale 68 pct. i skat af den sidste del af indkomsten, fordi man har et godt år, og et andet år så måske ikke engang tjener nok til at udfylde personfradraget. Det problem har vi løst med denne ordning.

Derfor vil jeg sige til hr. Lysholm Christensen: Der har været en diskussion i sommerens løb, som jeg synes har været lidt misforstået, for vi har faktisk løst det problem – i øvrigt i bredt fællesskab også med Kristeligt Folkeparti, som jo på det pågældende tidspunkt var regeringsparti.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Et par af indlæggene under denne første behandling nåede jo højder, som gav kraftige udslag på richterskalaen – jeg tænker på indlæggene fra hr. Stavad og hr. Jens Thoft. Jeg er slet, slet ikke i stand til at svinge mig op i de højder, men vil tværtimod prøve at gøre et forsøg på at få diskussionen bragt ned på jorden, hvor den faktisk hører til.

Fru Elisabeth Arnold stillede det spørgsmål, om disse forslag nu er den rigtige måde at hjælpe betrængte landmænd på. Jeg tager det spørgsmål frem, fordi jeg synes, det er en kærkommen anledning til at indlede min besvarelse af de stillede spørgsmål med at slå fast, at de to lovforslag, som vi behandler her, ikke alene er målrettede i forhold til landbruget; det er ordninger, som har betydning for hele erhvervslivet, altså for selvstændige erhvervsdrivende inden for alle erhverv. Derfor er det altså ikke noget landbrugsspecifikt, men noget generelt.

For så vidt angår de mere landbrugsmæssige sider af det skal der jo efter behandlingen af dette punkt være en egentlig forhandling om landbrugsministerens mere landbrugsspecifikke forslag. Men det er vigtigt for mig allerede her at understrege, at de to skatteforslag, som vi her behandler, ikke står alene. De er ikke målrettede i forhold til landbruget, men de har selvfølgelig en positiv virkning for landmændene, ligesom de har det for andre erhvervsdrivende. Men for landbrugets vedkommende står de ikke alene; der føjes andre ting til, nemlig de forslag, som landbrugsministeren har fremsat, og som skal førstebehandles om et øjeblik.

Så vil jeg gerne understrege, at når regeringen har fremsat to skatteforslag, som er generelle og ikke målrettede i forhold til landbruget, er det, fordi vi i videst muligt omfang bør undgå selektive ordninger på skatteområdet, som er målrettede i forhold til bestemte erhverv eller erhvervsgrupper. Det er altså en fornuftig hovedregel, at den skattelovgivning, vi har, er generel, så der så vidt muligt sikres ensartede vilkår for alle og ikke specielle særegler for enkelte grupper, der trækkes frem.

Det er også vigtigt at understrege, at lige så vel som landmænd kan have indkomstproblemer, når høsten svigter på grund af tørke, så er der sandelig også erhvervsdrivende inden for andre erhverv, der kan have konjunkturproblemer, fordi indkomsterne svinger op og ned. Det er grunden til, at regeringen har fremsat to generelle skatteforslag, som altså ikke er målrettede i forhold til et bestemt erhverv.

Fru Bente Juncker spørger, om det forslag, der er fremsat vedrørende investeringsfondshenlæggelser, er det samme som det, regeringen har lagt frem i finanslovforhandlingerne. Og det kan jeg bekræfte: Det er det samme forslag.

Inden jeg tager fat på besvarelsen af de specifikke spørgsmål, vil jeg lige sige til hr. Jens Thoft, at regeringen i løbet af meget kort tid kommer med sit lovforslag om en kraftig forenkling af virksomhedsskatteordningen. Hr. Jens Thoft forsøgte at give det udseende af, at det var jeg slet ikke interesseret i, og at det trak ud, og hr. Jens Thoft efterlyste, at nu måtte regeringen komme med et udspil. Det gør hr. Jens Thoft mod bedre vidende. For allerede i lovprogrammet er det annonceret, at regeringen kommer med et sådant lovforslag. Og jeg kommer med det i løbet af meget kort tid, således at Skatteudvalget kan komme i gang med behandlingen af det. Så er den sag vist også sat på plads.

Og så til de to richterskalaindlæg. Til hr. Jens Thoft er der vel i og for sig ikke så mange flere bemærkninger at knytte til det, jeg lige har sagt. Og så kan jeg derfor koncentrere mig om hr. Stavad. Jeg vil gerne benytte denne første behandling til allerede nu på det kraftigste at afvise hr. Stavads påstand om, at det forslag, regeringen har fremsat vedrørende investeringsfonds, skulle bremse private investeringer. Det forholder sig stik modsat.